

عنوان مقاله:

تحلیلی بر طراحی محیط های یادگیری با رویکرد معماری زمینه گرا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

آتوسا شارقى - عضو هیئت علمی دانشکده فنی دختران سمیه نجف آباد

خلاصه مقاله:

از دیر باز تا کنون همواره پیوند میان محیط و فضا به عنوان پیامدی مهم و مورد تاکید معماران بوده که معماری زمینه گرا این مهم را به عینیت رسانده و همچنین خصوصیات انسانی را مورد توجه قرار می دهد. نه تاکید بر تقلید دارد و نه مانع نوآوری و خلاقیت است. در این دیدگاه زمینه به چهار نوع تقسیم میشود. یکی از آنها زمینه ی انسان گرایانه است. با توجه به مبانی نظری مدون در ورای دیدگاه زمینه گرا، تاسی به زمینه ی انسان گرایانه میتواند راهگشای شهرسازان و معماران در طراحی فضاهای شهری و معماری باشد. اهمیت این موضوع در این است که انسان یکی از ارکان اصلی سازنده فضای شهری و معماری است. رویکرد معماری زمینه گرا، در طراحی محیط آموزشی برای کودکان که هدف اصلی این پژوهش است، تاثیر بسزایی خواهد داشت. کودک باید با بستر فرهنگی و زمینه ی خود آشنا شود. این موضوع در دنیای مدرن مورد غفلت واقع شده است. روش پژوهش به صورت کیفی است. داده اندوزی از طریق مطالعات کتابخانهای انجام گرفته و رویکرد پژوهشی در اکثر موارد توصیفی است. رسیدن به هر ساختار پژوهشی صحیح نیازمند نگرستن به فرهنگ و تاریخ و زمینه است و مطالعه میتواند نقشی راهبردی در این مقوله داشته باشد.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، محیط یادگیری، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016729>

